

47

Besluit van 26 januari 1988, houdende intrekking van het Rijkskledingbesluit 1954 en in verband daarmee wijziging van enkele rechtspositieregelingen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 13 november 1987, nr. AB87/1563, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530);

De Raad van State gehoord (advies van 29 december 1987, nr. W04.870647);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken a.i. van 19 januari 1988, nr. AB87/110/U2, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Rijkskledingbesluit 1954 (Stb. 614) wordt ingetrokken.

Artikel II

In artikel 65 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het eerste lid wordt vervangen door:

1. De ambtenaar is verplicht de dienstkleding en de onderscheidings-tekenen te dragen, voor zover dit door Onze Minister voorgeschreven is.

B. Het derde lid wordt vervangen door:

3. Onze Minister kan de bevoegdheid tot het stellen van regelen waarin de verplichting tot het dragen van dienstkleding en onderscheidingstekenen is opgenomen, overdragen aan de hoofden van dienst.

C. Het vierde lid vervalt.

Artikel III

In artikel 43 van het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. Het eerste lid wordt vervangen door:
1. De werknemer is verplicht de dienstkleiding en onderscheidingstekenen te dragen, voor zover dit door Onze Minister voorgeschreven is.
- B. Het derde lid wordt vervangen door:
3. Onze Minister kan de bevoegdheid tot het stellen van regelen waarin de verplichting tot het dragen van dienstkleiding en onderscheidingstekenen is opgenomen, overdragen aan de hoofden van dienst.
- C. Het vierde lid vervalt.

Artikel IV

In het Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijks personeel (Stb. 1983, 574)² worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In artikel 1, onderdeel c wordt de punt na «werktijd» vervangen door een punt-komma en wordt na onderdeel c een nieuw onderdeel d en een nieuw onderdeel e ingevoegd, luidende:

- d. dienstkleiding: de aan belanghebbende verstrekte kleding, die hij verplicht is te dragen en er niet toe strekt de eigen kleding te beschermen;
- e. Onze Minister: het hoofd van het betrokken ministerie dan wel het daarmee overeenkomende bevoegde gezag bij de Hoge Colleges van Staat.

B. Na artikel 3 wordt een nieuw artikel 3a ingevoegd, luidende:

Artikel 3a

1. Belanghebbende die verplicht is dienstkleiding te dragen, is aan het Rijk maandelijks een bedrag verschuldigd overeenkomende met 0,5% van de berekeningsbasis, met dien verstande dat indien de berekeningsbasis minder bedraagt dan het maximumsalaris van schaal 3 van bijlage B van het bezoldigingsbesluit, het verschuldigde bedrag wordt berekend over dat salaris en indien de berekeningsbasis meer bedraagt dan het maximumsalaris behorende bij schaal 7 van bijlage B van het bezoldigingsbesluit, het verschuldigde bedrag wordt berekend over het laatstgenoemde salaris.

2. Onze Minister kan in gevallen waarin eenvoudige dan wel een beperkt pakket dienstkleiding is verstrekt, lagere dan de in het eerste lid bedoelde bedragen vaststellen.

3. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat is bevoegd om ten aanzien van belanghebbenden werkzaam bij het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie bedragen vast te stellen die afwijken van de bedragen, bedoeld in het eerste lid.

4. Onze Minister kan de bevoegdheid, bedoeld in het tweede lid overdragen aan onder hem ressorterende autoriteiten en colleges.

Artikel V

Dit besluit treedt in werking met ingang van de vierde kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 17 december 1987, Stb. 569

² Gewijzigd bij koninklijk besluit van 3 oktober 1986, Stb. 512

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 26 januari 1988

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

Uitgegeven de *negenentwintigste* februari 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

De verstrekking, herstelling en reiniging van dienstkleding alsmede de aftrek voor het genot van dienstkleding dienen volgens artikel 65 van het Algemeen Rijksambtenaren Reglement van 12 juni 1931 (Stb. 248) te geschieden overeenkomstig de daarvoor gestelde regelen. In het Rijkskledingbesluit 1954 (Stb. 614) alsmede in het op basis van dat besluit uitgevaardigde rijkskledingreglement is vervolgens op zeer gedetailleerde wijze geregeld wat voor dienstkleding kan worden verstrekt, en in welke aantallen, wat de minimum draagtijden zijn, welke ambtenaren voor dienstkleding in aanmerking komen, welk bedrag op de ambtenaar verhaald mag worden en nog vele andere zaken de dienstkleding betreffende. Het Rijkskledingbesluit bepaalt voorts dat er een Rijkskledingcommissie is die toezicht houdt op de naleving van besluit en reglement en de gang van zaken van de dienstkledingvoorziening bevordert. De commissie bestaat uit vertegenwoordigers van departementen die relatief veel dienstkledingdragenden hebben alsmede uit vertegenwoordigers van de Centrales van overheidspersoneel.

De commissie beslist over de toepassing van het besluit en reglement en in geschillen daarover tussen het Rijksinkoopbureau en de diensten. Dit kan bijvoorbeeld gaan over de aanschaf en keuring van grondstoffen en dienstkleding of over het afsluiten van overeenkomsten. Iedere minister is echter zelf verantwoordelijk voor de uitvoering van het besluit en reglement binnen zijn departement. De gehele kledingvoorziening geschiedt door hem zelf in overleg met het Rijksinkoopbureau en desgewenst door bemiddeling van dit bureau.

In februari 1986 is het eindrapport aangeboden van de Projectgroep Deregulering interne bedrijfsvoering aan de minister van Binnenlandse Zaken. Volgens dit rapport is de projectgroep ten aanzien van het Rijkskledingbesluit en -reglement tot de conclusie gekomen dat daar waar de diensten zelf verantwoordelijk zijn voor de kledingvoorziening en er een behoefte is tot een verdergaande decentralisatie over te gaan, dit strijdt met het voorschrift dat de minister van Binnenlandse Zaken de bijlagen vaststelt waarin de kleding wordt beschreven. Ook vastgestelde minimum draagtijden achtte de projectgroep overbodig. Ten aanzien van de inhouding voor het dragen van dienstkleding was de projectgroep van oordeel dat de uitvoering veel overleg en administratieve rompslomp met zich brengt.

De Rijkskledingcommissie onderschrijft in een aan de minister van Binnenlandse Zaken uitgebracht advies de bevindingen van de projectgroep. Ervan uitgaande dat iedere minister zelf dient te kunnen bepalen welke functionarissen in aanmerking komen voor dienstkleding en vervolgens voor welke kleding, acht de commissie een in het Algemeen Rijksambtenarenreglement opgenomen bevoegdheid op grond waarvan een minister of het door hem aangewezen bevoegde gezag een kledingvoorschrift kan maken het meest recht te doen aan de eigen verantwoordelijkheid die iedere minister op het gebied van de kledingvoorziening heeft. Aangezien het bevoegde gezag bij de uitvoering desgewenst gebruik kan maken van deskundige bijstand van het Rijksinkoopbureau ziet de commissie vervolgens geen zinvolle taken meer weggelegd voor een Rijkskledingcommissie. Ten aanzien van de inhouding heeft de commissie geen voorstel ontwikkeld. Zij adviseerde evenals de projectgroep om de voor- en nadelen van inhouding tegen elkaar af te wegen.

Het kabinet heeft besloten de aanbevelingen als hiervoor bedoeld onverkort over te nemen. Zij acht het een goede zaak dat alle verantwoordelijkheden op het gebied van de kledingvoorziening primair bij het bevoegde gezag komen te liggen. Ook omdat het personeel op deze wijze ten aanzien van het te voeren kledingbeleid inspraak zal krijgen door middel van het overleg in de dienstcommissies.

Voor wat betreft de inhouding acht het kabinet de motieven die tot de inhouding hebben geleid nog steeds van kracht. Ook thans geniet de ambtenaar die verplicht is om dienstkleding te dragen nog een besparing. Het kabinet ziet derhalve geen aanleiding om de inhouding af te schaffen. Mogelijk aanwezige bezwaren van administratieve aard tegen de inhouding kunnen worden opgelost door de inhouding sterk te vereenvoudigen. Een inhouding van een 0,5% van het salaris waaraan zowel een minimum als een maximum verbonden is voorziet niet alleen in de behoefte aan een eenvoudig systeem maar sluit ook zoveel mogelijk aan bij de bestaande van het inkomensniveau afhankelijke inhoudingsbedragen. Er zijn echter categorieën personeel zoals bijvoorbeeld keuken-, huishoudelijk- of verplegend personeel waar de verstrekte dienstkleding eenvoudig is en veelal ook van betrekkelijk geringe waarde.

Het ligt in de rede om voor deze categorie de vergoeding op een lager niveau vast te stellen waardoor deze in een meer reële verhouding staat met de waarde van de verstrekte kleding. Daarmee wordt tevens de mogelijkheid voorkomen dat de overheid aan het verstrekken van dienstkleding verdient. Met bijgaand besluit wordt overeenkomstig het vorenstaande zowel het Algemeen Rijksambtenarenreglement gewijzigd als het Rijkskledingbesluit ingetrokken en wordt aan het Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijkspersoneel (Stb. 1983, 574) een inhoudingsregeling voor dienstkleding toegevoegd. Met betrekking tot de inhoudingsregeling zij opgemerkt dat op het personeel, werkzaam bij het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie sinds enige tijd een inhoudingsregeling van toepassing is die afwijkt van de inhoudingsregeling, opgenomen in de bijlage van het Rijkskledingsreglement. Met het oog op de beoogde privatisering van dit staatsbedrijf per 1 januari 1989 wordt het, gezien de korte periode tot privatisering niet zinvol geacht om de inhoudingssysteem aldaar bij dit besluit opnieuw te herzien. Het Rijkskledingreglement zal tegelijk met de intrekking van het Rijkskledingbesluit vervallen. Het besluit treedt eerst enkele maanden na publikatie in het Staatsblad in werking om de ministers in staat te stellen een eigen kledingreglement op te stellen.

Deregulering

Dit besluit is een direct gevolg van een in het kader van de deregulering gedane aanbeveling. Het levert derhalve een bijdrage aan de verdergaande deregulering binnen de rijksoverheid.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk